

tidligere på dagen, at jeg beklager, hvis jeg trak fru Pia Kjærsgaards på det tidspunkt ellers så gode humør en kende nedad. Men jeg synes altså, at det er ret interessant, at det åbenbart ikke er tilladt, i hvert fald ifølge fru Pia Kjærsgaard, at diskutere etik i en afslutningsdebat. For det siger jo noget om prioriteringen af det spørgsmål dels i Dansk Folkeparti, dels måske også i andre af Folketingets partier. Det gælder jo især, når man, hver gang de spørgsmål kommer på tale, stiller sine folketingsmedlemmer frit.

Det er egentlig lidt specielt, at man ved nogle helt særlige spørgsmål vedrørende især bioetik stiller medlemmerne frit. For det første er det, som om alle andre spørgsmål ikke har med etik at gøre. Det mener jeg faktisk at de har. Det har økonomiske spørgsmål faktisk også. Men også fordi det jo er underligt, når man tænker på, at der er så streng partidisciplin i så mange andre spørgsmål, der vedrører kroner og øre.

I dansk politik har økonomien haft en alt for stor plads generelt. En god økonomi er ofte blevet et mål i sig selv i stedet for et middel, og økonomisk vækst er blevet forvekslet med velfærd. For Kristeligt Folkeparti har velfærd først og fremmest at gøre med de menneskelige værdier. Selvfølgelig skal økonomien hænge sammen, det er klart nok, for det er en forudsætning også for vores velfærdssamfund, men livet skal også hænge sammen. Derfor er det vigtigt, at vi udvikler fremtids Danmark på baggrund af værdier som omsorg, trykthed, respekt og ansvarlighed. Det er de værdier, som vores samfund er bygget op på, og de har vist sig at være levedygtige. Og det er de værdier, som vi skal bygge videre på i en verden, der er i forandring. For vi har nemlig brug for forandring.

I åbningsdebatten sidste år var terrorangrebet i USA den 11. september naturligt et helt centralt tema. I dag er det knap nok blevet nævnt. Jo, af statsministeren, og det er fint, at det blev gjort. Men det er alligevel tankevækkende, også fordi vi netop i dag har oplevet, at man i New York har markeret, at nu er oprydningssarbejdet efter den 11. september slut. Nu kan man begynde at bygge op igen.

Kl. 21.40

Oprydningssarbejdet er ikke slut for regeringen, har vi fået flere proklamationer på her i dag, og også det er fint. Men jeg vil gerne have, at det oprydningssarbejde også bliver til et opbygningsarbejde, hvor man netop lægger vægt på nogle af de helt centrale værdier, som har båret

ret vores samfund i årtusinder, nemlig også de kristne værdier.

Det er mit håb, at regeringen vil tage fat på det opbygningsarbejde også i de kommende måneder og år.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Allerførst vil jeg gerne kvittere for en særdeles god tale fra hr. Jann Sjørnsen. Den var velfabuleret, den havde stor bredde og mange ting. Det er fair nok, at der er områder, vi er uenige i, og der er prioriteringer, vi ikke er enige om. Sådan må det jo være. Men jeg synes også, at jeg sporede en særdeles positiv indgang til at være med til mange konkrete initiativer i den kommende tid.

Det, der egentlig fik mig herop, var snakken om folkeskolen, hvor jeg blot vil orientere om, at der naturligvis vil blive indkaldt til forhandlinger om folkeskolen, i første omgang forligspartierne, således at vi kan sikre, forhåbentlig da, hvad der er i alles interesse, nemlig en bred og en god aftale om folkeskolen. Jeg er helt sikker på, at vi med de mange fælles brudflader, som vi på det område har med Kristeligt Folkeparti, også vil se Kristeligt Folkeparti i en sådan aftale.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Tak for de pæne bemærkninger og også tak for bemærkningen om folkeskolen. Jeg er da glad for, at der nu bliver inviteret til forhandlinger. Det vælger jeg så at tro på. Når jeg siger det på den måde, er det, fordi det også tidligere har været tilkendegivet, at man blev inviteret til forhandlinger, hvor det så ikke er blevet til noget.

Men jeg er glad for det og tillægger det stor værdi, når hr. Jens Rohde i debatten siger, at ønsket også fra Venstres side er en aftale på folkeskoleområdet, som kan sikre den helt nødvendige stabilitet og ro for folkeskolen. Og det har værdi, at folkeskolen ikke bliver styret af tilfældige politiske flertal og af det, der måske kan blive forhandlet imellem Kommunernes Landsforening og regeringen, men på basis af en egentlig politisk aftale mellem Folketingets partier. Det hilser jeg selvfølgelig velkommen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes nu mest, at hr. Jann Sjørnsens tale var en meget, meget lang opremsning af nogle store skuffelser.